

Sygn. akt: X C 909/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Sędzia Maria Żuchowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Natalia Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko P. Z.

o zapłatę

- I. oddała powództwo;
- II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

Sygn. akt X C 909/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.07.2018 r. powodowa (...) spółka akcyjna w G. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego P. Z. kwoty 412,16 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie, strona powodowa podniosła, że podstawą roszczenia jest należność wynikająca z faktury za czterokrotne wznowienie dostawy energii elektrycznej.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 10.09.2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę dochodzoną pozwem wraz z żądanymi odsetkami oraz kwotę 90,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 08.11.2018r. nadano nakazowi klauzulę wykonalności.

W dniu 05.12.2018r., pozwany wniósł sprzeciw wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Zarzucił, że płacił faktury z kilkudniowym opóźnieniem i nie było podstaw by wystawić faktury z nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 31.01.2019r. przywrócono pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu i przekazano sprawę tutejszemu sądowi. W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Na rozprawie dnia 04.12.2019 pozwany podtrzymał swoje stanowisko oraz dodał, że płacił faktury za dostarczanie energii w terminie lub po kilku dniach, zatem nie było podstaw do wstrzymania i wznawiania energii.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany zamieszkuje w C. przy ul. (...). Miał zawartą umowę kompleksową na dostarczanie energii elektrycznej z (...) S.A. W dniach 07.07.2016r., 18.08.2016r., 26.10.2016r., 20.12.2016r., 21.02.2017r., 20.04.2017r., 14.06.2017r., 31.07.2017r., 01.09.2017r. 16.10.2017r., 18.12.2017r., 26.02.2018r., 02.05.2018r. pozwany płacił na rzecz dostawcy prądu określone kwoty za zużycie prądu.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- zestawienie płatności – k. 52-54

W dniu 27.10.2016 E. -Operator na zlecenie E.- Obrót wznowił dostawę energii elektrycznej w nieruchomości pozwanego P. Z. Z tego tytułu wystawiono w dniu 30.11.2016r. fakturę na kwotę 101,46 zł. W dniach 04.09.2017, 21.12.2017 i 06.03.2018 powód ponownie na zlecenie E. Obrót wznowił dostawę energii elektrycznej w nieruchomości pozwanego. Z tego tytułu wystawiono w dniach 27.09.2017r., 10.01.2018r. i 16.04.2018r. faktury na kwoty odpowiednio 102,78 zł, 102,78 zł i 105,14 zł. Czynności wykonywane przez pracowników powoda odbywały się bez wiedzy i obecności pozwanego.

Dowód: faktury – k.- (...)

- zlecenia wznowienia – k. 30-33

Należności z faktur nie zostały zapłacone przez pozwanego. W dniu 11.06.2018r. powód wystawił pozwanemu przesądowe wezwania do zapłaty, które zostało uznane za doręczone przez awizo.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

P. wezwanie do zapłaty – k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie okoliczności bezspornych oraz dowodów z dokumentów. Dokumenty, z których przeprowadzono dowód, stanowiły wiarygodny środek dowodowy, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Bezsporne było to, że pozwanego i E.- Obrót łączyła umowa o świadczenie usługi sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej zawarta na podstawie ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2006r. nr 89 , poz. 625 ze zm.).

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy powód zasadnie wystawił faktury obciążające pozwanego opłatą za wznowienie energii elektrycznej, wobec zakwestionowania przez pozwanego, że powód miał podstawy by te faktury wystawić.

W ocenie Sądu powód nie sprostał obowiązkowi wykazania zasadności roszczenia zgodnie z art. 6 kc.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że powód początkowo twierdził, że zlecenie wznowienia dostawy energii otrzymał od pozwanego. Dopiero po podniesieniu zarzutu przez pozwanego, że nie zlecał on powodowi wznowienia dostawy energii powód stwierdził, że zleciodawcą nie był pozwany, a E. Obrót. Po drugie pozwany konsekwentnie twierdził, że nie było podstaw do wznowienia energii przez powoda, gdyż płacił należności za dostawy energii regularnie. Na potwierdzenie swoich twierdzeń pozwany przedłożył dowody wpłat dokonywanych przez niego na rzecz sprzedawcy energii w czasie gdy wystawiano sporne faktury.

Zgodnie z przepisami, na które powoływał się powód, dostawca mógł wstrzymać dostarczanie energii w przypadku zaległości w płatnościach powyżej 30 dni, a następnie mógł zlecić powodowi wznowienie dostawy energii dopiero po uregulowaniu płatności przez klienta. Tymczasem powód w żadnym momencie nie odniósł się do przedłożonych

dowodów wpłat, wskazując jedynie, że nie był stroną rozliczeń pozwanego z E. -Obrót. Zdaniem Sądu jednak, skoro powód dochodził roszczenia tytułu opłat za wznowienie energii powinien najpierw wykazać, że upłynęły terminy 30- dniowe od upływu terminów płatności poszczególnych faktur, co uzasadniałoby wstrzymanie dostaw energii. Następnie powód winien był wykazać, że pozwany po wstrzymaniu mu dostaw prądu, regulował płatności, stąd zasadne było zlecenie wznowienia dostawy i obciążenie opłatą za tą usługę pozwanego. Powód jednak nie przedłożył ani jednego dowodu na te okoliczność. Nie przedłożono ani jednej faktury, której termin płatności zostałby przekroczony ponad 30 dni, co uzasadniałoby wstrzymanie dostawy energii, tak aby następnie móc wykazywać zasadność wznowienia usługi.

Dlatego też, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał, że powód nie udowodnił, że były podstawy do wstrzymania , a następnie wznowienia dostawy energii, za co koszt ponosić miałyby pozwany. Tym samym nie wykazano, że wystawienie faktur, na podstawie których dochodzono należności od pozwanego, miało uzasadnienie. Powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. 6 b ustawy Prawo energetyczne a contrario.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 kpc. Pozwany wygrał proces w całości, nie ponosząc jednak żadnych kosztów.